

Η ΕΙΣ ΕΦΕΣΟΝ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ „ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ”

Μετάβασις κ. Γ. Λαμπάκη εις Κιρκιντζέ. — Μεταφορὰ τοῦ ἀρχαίου Ι. Εὐαγγελίου εις Εφέσον. — Αφίξις ἐκδρομῶν εις Ἀγιαδουλοῦκ καὶ ὑποδοχὴ αὐτῶν. — Μετάβασις εις τὰ ἐρείπια. — Εξηγήσεις Γ. Λαμπάκη ἐπὶ τῶν Χριστιανικῶν μνημείων. — Ο διπλοῦς Ναὸς τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου. — Ο Λάκκος τῶν 7 παιδῶν. — Ο Τάφος Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς κ. λ. — Τὸ γεῦμα τῆς «Εὐσεβείας». — Προσκύνησις τοῦ Ι. Εὐαγγελίου καὶ ὁμιλία Γ. Λαμπάκη ἐν τῷ Ναῷ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν Ἀγιαδουλουκίῳ. — Επάνοδος τῶν ἐκδρομῶν.

Γ'

Εἰς τὸ Θέατρον

Τὸ πλῆθος, ἀκολουθοῦν τὸν κ. Λαμπάκη, ὤδευσε διὰ μέσου τῶν ποικίλων συντριμμάτων τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, Ρωμαϊκῆς καὶ Χριστιανικῆς τέχνης, εἰς τὸ μέγα ἀμφιθέατρον, περὶ τοῦ ὁποίου πολλάκις ἐγένετο ὧδε λόγος ὑπὸ ἑποψιν καλλιτεχνικήν.

Τὴν φορὰν ὁμως ταύτην δὲν ἐπρόκειτο περὶ τούτου καὶ ὁ ἀκατακρόνητος χριστιανολόγος στὰς ὑπὸ τὴν ἀψίδα τῆς Πύλης τῆς ἀγούσης εἰς Μαγνησίαν ἐμνήσθη τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ νεοφώτιστοι Χριστιανοὶ διέτρεξαν τὸν ἔσχατον κίνδυνον ἐν τῷ χώρῳ ἐκείνῳ τοῦ Θεάτρου, διὰ τὸν ἐξῆς λόγον.

Τὸ κήρυγμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἤρξατο καρποφοροῦν γιγαντιαίως ἐν Εφέσῳ. Ἡ κατάστασις αὕτη περιγράφεται ὡς ἐξῆς ἐν ταῖς πράξεσι τῶν Ἀποστόλων. (Κεφ. XIX. S 17).

«Τοῦτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλησι τοῖς κατοικοῦσι τὴν Εφεσον, καὶ ἐπέπεσε φόβος ἐπὶ πάντας αὐτοὺς καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

Πολλοὶ τε τῶν πεπιστευκότων ἤρχοντο ἐξομολογούμενοι καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν.

Ἰκανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πραξάντων συνενέγκαντες τὰς βίδλους κατέκαιον ἐνώπιον πάντων καὶ συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν καὶ εὔρον ἀργυρίων μυριάδας πέντε.

Ὅτῳ κατὰ κράτος ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἤρξε καὶ ἴσχυεν».

Ἀλλὰ τὸ ἔργον τῆς εἰς τὸν Χριστιανισμόν κατηχήσεως τοῦ Ἀποστόλου Παύλου προσέκρουσε καὶ ἐπὶ τῶν συμφερόντων τῆς ἐποχῆς.

Δημήτριος ὁ ἀργυροκόπος

Υπῆρχε τότε ἐν Εφέσῳ Δημήτριός τις ἐπιλεγόμενος ἀργυροκόπος, διότι εἶχεν ἐργαστήρια ἐν ᾧ ἐποίει μικροὺς ἀργυροῦς Ναοὺς τῆς Ἀρτέμιδος, ἐν εἶδει ἀναθημάτων, οὓς ἐπώλει πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς λατρευτὰς τῆς θεᾶς, ἐχρησιμοποιοῖ δὲ εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην πολλοὺς τεχνίτας.

Τοὺς ἐργάτας αὐτοὺς καλίσας καὶ πα-

Τὸς ἐργάτας αὐτοὺς καλίσκας καὶ πα-
ραστήσας ὅτι, συνεπεία τῆς δ.δασκαλίας
τοῦ Παύλου ἐκινδύνευε ν' ἀπολέσωσι τὴν
ἐργασίαν αὐτῶν, διότι τὸ κήρυγμα αὐτοῦ
προσηλύτιζεν εἰς τὸν Χριστιανισμὸν οὐ μόν-
ον τοὺς κατοίκους τῆς Εφέσου, ἀλλὰ καὶ
πάσης τῆς Ἀσίας, ὡς ἐκ τούτου τῆς λα-
τρείας τῆς θεᾶς περ φρονουμένης, καὶ τὰ
πρὸς αὐτὴν ἀναθήματα δὲν ἐξωδεύοντο, ἐ-
νέβαλεν αὐτοῖς ὀργὴν καὶ ἀγανάκτησιν,
ἤρξαντο δὲ οὗτοι ἀπειλοῦντες καὶ κραυγάζ-
οντες :

— Μεγάλη ἡ Ἀρτεμις Εφεσίων !

Ἐπλήσθη δὲ ἡ πόλις ὅλη συγχύσεως καὶ
ὀρμήταντες ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον συν-
ῆρπασαν τοὺς δύο συνεκδήμους τοῦ Απο-
σιόλου Παύλου, Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον,
Μακεδόνας, ὅπως κακικοποιήσωσιν αὐτούς.

Ταῦτα πληροφορηθεὶς ὁ Παῦλος ἠθέλησε
νὰ σπεύσῃ πρὸς σωτηρίαν τῶν κινδυνευόν-
των, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸν ἠμπόδι-
σαν, φοβούμενοι μὴ κακοποιηθῆ καὶ ὁ ἴ-
διος.

Τὸ αὐτὸ συνεβούλευσαν καὶ τινες τῶν Ἀ-
σιαρχῶν, φιλίως συνδεδεμένοι μετὰ τοῦ
Παύλου.

Ἐν τούτοις θόρυβος καὶ ἀλλαλαγμὸς ἐ-
πεκράτει, πολλοὶ δὲ τοῦ πλήθους ἠγνόουν
πρὸς τί συνῆλθον καὶ περὶ τίνος ἐπρόκειτο,
ὡς συμβαίνει πολλάκις παρὰ τῷ ὄχλῳ.

Ἀναμφιβόλως ὁ ὄχλος ἑ εἷος θὰ ἐξετρέ-
πετο τότε εἰς τὰ ἔσχατα, ἐὰν μὴ ἐπεφαί-
νετο κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην στιγμὴν ὁ
Γραμματεὺς τῆς πόλεως Ἀλέξανδρος, ὅστις
ἐτύγγχανεν Ἰουδαῖος τὸ γένος. Τοῦτο δὲ πλη-
ροφορηθέντες οἱ ἐν ἐξάψει διατελοῦντες καὶ
ὑπὸ τοῦ Δημητρίου Ἀργυροκόπου ἐξεγηγε-
μένοι ἤρξαντο κραυγάζοντες αὖθις :

— Μεγάλη ἡ Ἀρτεμις Εφεσίων !

Ἐπὶ τέλους ὁμως ἀνατείνας οὗτος τὴν
χεῖρα, ἐπέβαλε σιγὴν εἰς τὸν ὄχλον μεθ' ὃ
ἤρξατο δημηγορῶν πρὸς αὐτοὺς τοιαῦτα :

« Ἄνδρες Εφεσίοι, τίς δὲν γνωρίζει ὅτι ἡ πόλις
τῆς Εφέσου εἶνε ἡ νεωκόρος τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέ-
μιδος καὶ τοῦ Διοπετοῦς ;

Καὶ ἀφοῦ οἱ πάντες γνωρίζετε τοῦτο, πρέπει νὰ ἡ-
συχάζητε καὶ μηδὲν νὰ πράττητε προπετές.

Ἐφίρατε ἐδῶ αὐτοὺς τοὺς ἀ.θρώπους χωρὶς οὔτε
ιερόσυλοι νὰ εἶνε, οὔτε τὴν θεὰν νὰ βλασφημῆσωσιν.

Ἐὰν ὁ Δημήτριος καὶ οἱ τεχνῖται αὐτοῦ ἔχωσι
κατ' αὐτοῦ ἀφορμὴν τινα ἄς ἀποταθῶσιν εἰς τὰς
ἀρχάς. Ἐὰν δὲ πάλιν ἄλλα ἐπιζητεῖτε ταῦτα θὰ ἐ-
πιλυθῶσιν ἐνώπιον τῆς ἐννόμου Συνελεύσεως.

Προσέξατε δὲ καὶ εἰς τοῦτο. Ἀνευ οὐδεμιᾶς αἰτί-
ας κινδυνεύομεν νὰ κατηγορηθῶμεν ὡς στασιασταί,
χωρὶς νὰ ἔχωμεν λόγους δικαιολογητικούς ».

Οἱ πε στικοὶ οὗτοι λόγοι τοῦ συνετοῦ γραμ-
ματέως Ἀλεξάνδρου κατηύνασαν τὸν ὄχλον
καὶ διέλυσαν αὐτὸν, οὕτω δὲ οἱ συνέκδημοι
τοῦ Παύλου καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος καὶ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ δ.έφυγον τότε τὸν κίνδυνον
ἄλλως τε τὸ Θ.ατρον ἐκεῖνο τῆς Εφέσου
θὰ ἐγένετο θέατρον σκηνηῶν ἀπαισίων.

Ἀρμονία 7 Μαΐου

1907.